

Öylesine Sevmişiz

– *kafkaslar* · 12 Mayıs 2014

Öylesine Sevmişiz,

Öylesine sevdemiş bizim ki
Umutsuzluğun içinde çaresizce yoğrulan
Kaderin ağlarına takılı kalmış

Öylesine sevmişiz anlaşılan
Hazan rüzgârlarına uğramış gönlümüz
Zemheri ayazında titremiş biçare yüreklerimiz
Savrulmuşuz hoyratça hicran sokaklarına
Ve Eylül yağmurlarının ıslaklığında yürüyüp gitmişiz
Mesafesiz hasret yollarına

Öylesine söylemişiz birbirimizi sevdiğimizi
Nasıl olmuşsa aynı anda dökülüvermiş dudaklarımızdan sözler
Saklayamamışız duygularımızı
Heyecan kaplamış ürkek ceylan misali çarpan yüreklerimizi
Yüreklerimizden yüzümüze yansımış heyecanın silinmez anları
Senin yanaklarını sarmış al pembemsi utangaçlık
Gözlerini kaçırarak başını eğmişsin
Dudaklarında kalmış masum gülümsemenin utangaç izleri
Sımsıcak sesinle fısıldamışsın kulağıma delicesine seviyorum diye

Öylesine hicrana varmış yollarımız
Sen hasret gözyaşlarının tadına varmak
Bense hasret acısını ömür boyu sinemde hissetmek için

Anlaşılan kaderin bu acımasız oyununda olmadık bir zamanda karşılaşmışız tesadüfen
Öylesine diyerek sevdiğimizi söylemişiz karanlık gecenin suskunlaşan vaktinde
Sonrasında da uzanmışız hasretin hüzün kokan soğuk kucağına

Şimdi avuntu olsun diye öylesine soruyorum kendime kaç mevsim geçmiş aradan
Hayaline de bırakmamacasına öylesine özlemle sığınmışım
Gözlerimi kapamışım rüyalarımda öylesine seni görmek
Ve sensizlikte geçen hesapsız hasret yıllarının acısını düşlerimden çıkarmak için

İşte sevgili ikimizde öylesine bir sevdanın içinde yoğrulmuşuz
Sen vuslattan uzak hicranın yolların da
Bense varıp yürümüşüm öylesine hasret yolculuğuna

Öylesine sevmişiz ya birbirimizi
İşte bu mısraları da öylesine karalamışım vakitsiz bir zamanda

Dinçer Demirel